

KÜÇÜK OLMANIN ERDEMİ

Üç büyük olarak adlandırılan İstanbul takımları rekabette sınır tanımadan yarışıyorlar. Bu yarış bazı açılardan olumlu gibi gözükse de birçok açıdan da bu takımlar için bir takım açmazları beraberinde getiriyor.

Daha da önemlisi Anadolu takımları ile aralarındaki uçurum gittikçe açılıyor ve bu uzaklaşma ligde cazip olmaktan çıkartıyor.

Eş ve denk olmayanların yarışmasına sahne oluyor futbol sahaları. Lig bir anlamda üç büyük büyük olmaya çalışan başka bir büyük ve diğerleri olarak sıralanmaya başlıyor. Özellikle Anadolu takımlarından puan alınmadığında, maç kayıplarında bir anda ortalık karışmaya başlıyor, televizyonlar, yorumcular, köşesi olan olmayan herkes bir anda nasıl olurda İstanbul takımları puan kaybeder, maçı alamaz diye söylenmeye başlıyorlar. Bunları tarafsız görünerek taraf olarak yapıyorlar, meslek adına. Kimse diğerlerine yaşam hakkı tanımıyor. Varsa yoksa üç büyükler ve onların kazançları. Kimse de çıkıp, "Yahu arkadaşlar bu futbol. Biz ne yapıyoruz? İşin ucunu biraz kaçırdık" diyemiyor veya demiyor.

Belki de söyletmiyorlar, kimbilir ama gerçek olan futbolun artık futbol olmadığı ve dengelerin hızla değiştiği ve sıralamanın artık anlamı kalmadığı. Benim önerim İstanbul takımları Avrupa liginde oynamalı. Hem kendileri bu ligde oynamak istemiyorlar hem de kendilerine göre rakip bulamıyorlar. Anadolu takımlarından puan kayıplarında deliye dönüyorlar ve hırsları hem kendilerine hem de herkese zarar vermeye başlıyor. "Küçük" olana yaşam hakkı tanınmıyor. Doğa küçüğü, küçümsemiyor ve barındırmaya devam ediyor oysa...

Oysa "Büyüklerin" atasının "Küçük" olduğunu unutuyorlar "Küçük" olanlar yok olduğunda acaba kendileri ne yapacak? Bu ayrıntıyı düşünüyorlardır umarım. "Büyük"olmanın sancılı, sorunlu ve karışık olduğunu bilmek gerekir doğal olarak. Büyürken de küçüklere saygının kaçınılmaz olduğunu. Saygı yoksa artık büyük olmanın da anlamı kalır mı? Acıların büyüğü kalabalıklarda yalnız olmaktır. Bir kere yalnızlaşmaya başladığınızda büyük olmanın anlamı koskoca bir hiçlikte son bulabilir. Önemli olan büyük olmak değil, anlamlı, değerli ve saygın olabilmektir. Saygı duymaksa büyüklüğün şanıdır...

24 Ekim 2005, Stadyum Dergisinde Yayınlanmıştır

Turgay BİÇER